

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Parascovia Carp,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Parascovia Carp împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii
Generale a Republicii Moldova, Curții de Apel Centru și Judecătoriei
Chișinău, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin
infracțiune și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 11 iunie 2024 a Curții de Apel Bălți

*(Dosarul nr. 2ra-1036/24
NR. PIGD 2-23083485-01-2ra-12092024)*

Recursul este vădit neîntemeiat în temeiul art. 433 (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.
Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoria:

Judecătoria Strășeni, sediul central, jud. V. Negurița,
Curtea de Apel Bălți, jud. E. Grumeza, N. Chircu, D. Corolevschi

17 decembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Parascoviei Carp,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 20 martie 2023, Parascoviei Carp, fiind reprezentată de avocatul Nicolae Daniliuc, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Generale a Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău (Centru) și Judecătoriei Chișinău, solicitând repararea prejudiciului moral în sumă de 50 000 euro și compensarea cheltuielilor de judecată de 10 000 lei.

2. În motivarea acțiunii, a indicat că la 3 august 2020, prin intermediul avocatului său, s-a adresat Procurorului General cu o plângere penală prin care a solicitat începerea urmăririi penale în privința unor judecători ai Curții de Apel Chișinău și ai Curții Supreme de Justiție, invocând săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 339 Cod penal, uzurparea puterii judiciare.

3. Reclamanta susține că Procurorul General și procurorii aveau obligația, în temeiul art. 19, 254 și 274 Cod de procedură penală, să cerceteze complet și obiectiv circumstanțele cauzei și să emită o ordonanță motivată fie de începere a urmăririi penale, fie de refuz.

4. La 5 august 2020, aceasta a primit o scrisoare din partea Procuraturii Generale, semnată de procurorul Iurie Lealin, prin care s-a refuzat începerea urmăririi penale.

5. La 12 august 2020, reclamanta a contestat acțiunile procurorului Lealin printr-o plângere depusă Procurorului General în temeiul art. 299¹ și 299² Cod de procedură penală. Ulterior, la 21 august 2020, a primit un nou răspuns, semnat de procurorul Oleg Gavriliță, prin care plângerea a fost respinsă ca neîntemeiată.

6. La 2 septembrie 2020, reclamanta a contestat acțiunile Procurorului General la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), în temeiul art. 313 Cod de procedură penală, solicitând obligarea procuraturii de a se conforma dispozițiilor legale și de a examina complet cauza.

7. Prin încheierea din 16 septembrie 2020, Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) a respins plângerea ca neîntemeiată.

8. Reclamanta afirmă că instanța a respins plângerea considerând că acțiunile organelor de urmărire penală au fost conforme art. 19, 254 și 274 Cod de procedură penală, iar criticile sale asupra nerespectării termenelor și obligațiilor procedurale au fost apreciate ca declarative și lipsite de fundament.

9. La 26 octombrie 2020, aceasta a declarat recurs împotriva încheierii din 16 septembrie 2020, în temeiul art. 437-451 Cod de procedură penală.

10. Prin decizia din 22 decembrie 2021, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a respins recursul ca inadmisibil, motivând că încheierea Judecătoriei Chișinău nu este susceptibilă de recurs.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 19 septembrie 2023 a Judecătoriei Strășeni, sediul central, s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Parascovia Carp împotriva Președintelui RM, Procuraturii RM, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău, privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor de judecată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 19 octombrie 2023, Parascovia Carp a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea integrală a acesteia și adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 11 iunie 2024 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Parascovia Carp și s-a menținut hotărârea din 19 septembrie 2023 a Judecătoriei Strășeni, sediul central.

14. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că prima instanță a apreciat corect că situația expusă de apelantă nu se încadrează în ipotezele Legii nr. 1545/1998 privind repararea prejudiciilor cauzate prin acțiunile organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești. Instanța a subliniat că răspunderea statului intervine doar în cazurile expres prevăzute de lege, precum reținerea ilegală, măsuri preventive ilegale, condamnări ilegale sau alte acțiuni procesuale restrictive, circumstanțe care nu sunt incidente în prezenta cauză.

15. Instanța de apel a constatat că dezacordul reclamantei cu răspunsurile procurorilor și cu soluția Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) asupra plângerilor sale împotriva refuzului de a începe urmărirea penală nu poate constitui temei pentru angajarea răspunderii delictuale a statului. Lipsa unui act procedural ilegal, restrângerea unui drept sau existența unei măsuri abuzive exclude aplicarea Legii nr. 1545/1998.

16. Colegiul a reținut că apelanta nu a demonstrat elementele cumulative ale răspunderii civile delictuale, existența unei fapte ilicite, prejudiciul cert și legătura de cauzalitate, așa cum impune art. 118 CPC și art. 19, 2006 Cod civil. În lipsa acestor elemente, acordarea despăgubirilor morale nu este posibilă.

17. Totodată, instanța de apel a menționat că argumentele apelantei privind pretense încălcări săvârșite de judecători sau procurori, inclusiv în legătură cu presupusa influență asupra sistemului judecătoresc, nu sunt susținute prin probe și nu au incidență juridică asupra cadrului de angajare a răspunderii statului pentru prejudiciul pretins.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURENTULUI

18. La 5 septembrie 2024, a fost depus recurs împotriva deciziei din 11 iunie 2024 a Curții de Apel Bălți, cererea fiind semnată de Parascovia Carp, precum și de Nicolae Daniliuc, indicat ca avocat.

19. Potrivit informațiilor oficiale publice ale Ministerului Justiției, activitatea lui Nicolae Daniliuc în calitate de avocat a fost încetată începând cu 16 iulie 2024, în temeiul art. 14 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 1260-XV din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, în baza Ordinului Ministerului Justiției nr. 206 din 16 iulie 2024.

20. Având în vedere că cererea de recurs este semnată de Parascovia Carp, instanța reține că dreptul acesteia de a exercita calea de atac personal nu este afectat, motiv pentru care recursul este examinat ca fiind formulat de parte.

21. Prin cererea de recurs declarată s-a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral.

22. În motivarea recursului, a invocat că instanțele de fond și de apel au aplicat în mod eronat Legea nr.1545/1998, deși acțiunea a fost întemeiată exclusiv pe dispozițiile constituționale, convenționale și pe normele Codului civil referitoare la răspunderea delictuală (art. 19, 2006, 2007 Cod civil), modificând astfel nejustificat cadrul juridic al litigiului și ignorând temeiurile expres indicate de reclamantă.

23. Totodată, a arătat că organul de urmărire penală nu a emis o ordonanță motivată de refuz în pornirea urmăririi penale, contrar art. 274 Cod de procedură penală, împrejurare ce menține o bănuială rezonabilă asupra săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 339 Cod penal, iar continuarea exercitării funcției de judecător după adoptarea Hotărârii Parlamentului nr. 39/2019 contravine art. 2, 6 și 116 din Constituție, circumstanțe care, în opinia sa, impun casarea hotărârilor instanțelor inferioare și admiterea integrală a acțiunii.

24. Acesta a susținut că instanța de apel a aplicat în mod eronat Legea nr. 1545/1998, deși el nu și-a întemeiat acțiunea pe această lege, instanța modificând astfel în mod nejustificat cadrul juridic și factual al litigiului.

25. Recurentul a mai arătat că instanța de apel a interpretat greșit circumstanțele cauzei, omițând să analizeze modul în care Procuratura Generală a soluționat plângerea. În opinia sa, lipsa unei ordonanțe motivate de refuz al urmăririi penale menține o bănuială rezonabilă asupra săvârșirii infracțiunii, aspect ignorat de instanțele inferioare.

26. De asemenea, a susținut că hotărârile instanțelor inferioare sunt vădit nelegale și nemotivate, fiind pronunțate cu încălcarea normelor de drept material și procesual, ceea ce impune casarea lor și adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

28. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

29. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

30. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

31. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

32. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

33. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată reține că copia deciziei motivate a fost comunicată în mod electronic la data de 26 iulie 2024, astfel că recursul depus la 5 septembrie 2024 se încadrează în termenul de două luni prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

34. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel prin prisma temeiurilor prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f), recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

35. Conform prevederilor legale și practicii judiciare constante, recursul trebuie să conțină o motivare clară, convingătoare și întemeiată în drept, care să evidențieze existența unor erori de drept calificate sau a unor vicii esențiale de procedură. Recursul nu are rolul de a supune cauza unei rejudecări în fond, ci de a examina legalitatea hotărârii instanței de apel în limitele erorilor invocate. Prin urmare, simplele exprimări ale nemulțumirii față de soluția instanței inferioare, nesuținute de argumente juridice clare privind încălcarea normelor de drept sau caracterul arbitrar al hotărârii atacate, nu întrunesc condițiile de admisibilitate.

36. Analizând motivele invocate în recursul declarat de Parascovia Carp, Completul de judecată constată că acestea nu întrunesc cerințele prevăzute

de art. 432 CPC, recursul vizând în esență reiterarea susținerilor formulate în apel și criticarea soluțiilor instanțelor inferioare prin prisma propriei percepții subiective asupra presupusei încălcări a drepturilor sale, fără a releva erori de drept material sau procesual.

37. Recurentul susține, în principal, că instanța de apel nu ar fi examinat în mod efectiv motivele apelului, ar fi aplicat în mod eronat Legea nr. 1545/1998 și ar fi interpretat greșit circumstanțele cauzei, în special sub aspectul modului de soluționare a plângerii penale și al pretensei mențineri a unei „bănuieli rezonabile” privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 307 Cod penal. Totuși, Completul constată că aceste susțineri nu sunt însoțite de argumente juridice apte să demonstreze caracterul vădit nerezonabil al aprecierii situației de fapt și a normelor de drept material de către instanța de apel.

38. Contrar celor afirmate în recurs, instanța de apel a analizat temeinicia pretențiilor recurente prin prisma condițiilor răspunderii civile delictuale și a constatat, în mod întemeiat, că nu a fost demonstrată existența unei fapte ilicite imputabile autorităților statului, nici a legăturii de cauzalitate dintre actele acestora și prejudiciul moral pretins. Instanța de apel a reținut, de asemenea, că simplul dezacord al reclamantului cu răspunsurile Procuraturii Generale a Republicii Moldova și cu soluția Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, nu poate constitui, în sine, temei pentru angajarea răspunderii statului în baza art. 2006 din Codul civil.

39. Completul de judecată observă că recurentul nu indică nicio normă de drept material a cărei interpretare ar fi fost denaturată de instanța de apel și nici nu demonstrează existența vreunei încălcări a competenței sau compunerii instanței, în sensul art. 432 alin. (1) lit. f) CPC. Invocarea dispozițiilor constituționale și internaționale are caracter general și nu este corelată cu prezentarea unei fapte ilicite concrete sau a unei încălcări procedurale calificate care să impună casarea deciziei atacate.

40. În plus, susținerile recurentului privind pretinsa lipsă a unei ordonanțe motivate de refuz al urmăririi penale vizează, în realitate, aspecte ținând de derularea procedurii penale și de controlul soluțiilor procurorului, proceduri pentru care legea prevede căi de atac specifice, care nu pot fi substituite de o acțiune civilă în repararea prejudiciului moral întemeiată exclusiv pe nemulțumirea față de soluțiile adoptate.

41. În ansamblu, Completul de judecată constată că motivele invocate în recurs nu demonstrează existența unor erori de drept material sau procedural în sensul art. 432 CPC. Acestea exprimă doar nemulțumirea recurentului față de soluția instanței de apel și tind să determine o reexaminare a situației de fapt, inadmisibilă în cadrul recursului.

42. Prin urmare, fiind lipsit de argumente juridice relevante și nefiind apt să răstoarne raționamentele instanței de apel, recursul declarat Parascovia Carp este vădit neîntemeiat.

43. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de Parascovia Carp împotriva deciziei din 11 iunie 2024 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu